U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **M. R.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha 2, proti rozhodnutí původního žalovaného Magistrátu města Brna, odboru sociální péče ze dne 14. 11. 2011, č.j. MMB 0395303/2011, sp. zn. OSP/7240/ 552/111/11/Pal/odv., v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 12. 3. 2012, č. j. 33 A 7/2012 - 21,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou kasační stížností se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného usnesení Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) ze dne 12. 3. 2012, č. j. 33 A 7/2012 - 21 (dále jen „napadené usnesení“), jímž byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí původního žalovaného ze dne 14. 11. 2011, č. j. MMB 0395303/2011, sp. zn. OSP/ 7240/552/111/11/Pal/odv. (dále jen „napadené rozhodnutí“), jako zjevně opožděná. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání stěžovatele proti rozhodnutí Úřadu městské části Brno-Černovice ze dne 6. 9. 2011, č.j. 4049/2011/BBE o nepřiznání dávky mimořádné okamžité pomoci z důvodu hrozby vážné újmy na zdraví.

Kasační stížnost stěžovatel podal aniž by byl zastoupen advokátem. Současně požádal o ustanovení advokáta soudem. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 23. 11. 2012, č. j. 3 Ads 60/2012 - 35, jeho žádost zamítl s tím, že stěžovatel nesplnil svou procesní povinnost doložit soudu, že nemá dostatečné prostředky na úhradu právního zastoupení pro řízení o kasační stížnosti, neboť nevyhověl výslovné výzvě soudu stran doložení stavu účtů, či proběhlých transakcích, a stejně tak nedoložil na základě jakého právního titulu pozbyl spoluvlastnického práva ke dříve vlastněným nemovitostem, a pokud se jednalo o prodej, jak naložil s finančními prostředky takto získanými. Soud tímto usnesením žalobce dále vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení předložil soudu plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o předmětné kasační stížnosti, který jej bude

v řízení o kasační stížnosti zastupovat. Současně jej poučil, že pokud nebude nedostatek povinného zastoupení odstraněn, bude jeho kasační stížnost odmítnuta v souladu s § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Usnesení bylo žalobci doručeno dne 6. 12. 2012, ten na výzvu nereagoval.

V řízení o kasační stížnosti musí být podle § 105 odst. 2 s. ř. s. stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

V projednávané věci byla kasační stížnost podána osobou oprávněnou (§ 102 s. ř. s.) a byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Žalobce však nebyl zastoupen advokátem, i když je v řízení o kasační stížnosti toto zastoupení povinné. Nejvyšší správní soud jej vyzval k odstranění vady kasační stížnosti ve stanovené lhůtě, žalobce ale výzvu soudu nerespektoval, do dnešního dne plnou moc udělenou advokátovi nepředložil.

Nedoložení plné moci k zastupování žalobce v řízení o kasační stížnosti je svojí povahou odstranitelným nedostatkem podmínek řízení, který se však ani na výzvu soudu nepodařilo odstranit a v řízení o kasační stížnosti tak není možno pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s ve spojení s § 120 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

Nejvyšší správní soud podotýká, že od 1. 1. 2012 došlo ke změně kompetencí jednotlivých správních orgánů na úseku výkonu státní správy ve věcech pomoci v hmotné nouzi. Podle ustanovení čl. VIII bod 10 zákona č. 366/2011 Sb. s účinností od tohoto data nejsou již odvolacím orgánem ve věcech dávek pomoci v hmotné nouzi krajské úřady, ale Ministerstvo práce a sociálních věcí. Podle ustanovení § 69 s. ř. s. platí, že účastníkem řízení (žalovaným) je správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, nebo správní orgán, na který jeho působnost přešla; ve smyslu ustanovení § 105 odst. 1 s. ř. s. pak dále platí, že účastníky řízení o kasační stížnosti jsou stěžovatel a ti, kteří byli účastníky původního řízení. V řízení o předmětné kasační stížnosti tedy ex lege nastoupil do práv a povinností původního žalovaného jiný správní orgán, a to Ministerstvo práce a sociálních věcí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. ledna 2013

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu